

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Poslovni broj: Pr-1351/2023-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Silvane Penić, Glavice 647 a, 21230 Glavice, OIB: 28115402490, zastupane po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB: 51401063283, Spinčićeva 1, 21000 Split, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 15. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.07.2019.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 1.110,16 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

62,13 EUR koja teče od 15. rujan 2018.
60,87 EUR koja teče od 15. listopad 2018.
44,57 EUR koja teče od 15. studeni 2018.
70,32 EUR koja teče od 15. prosinac 2018.
39,71 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
61,50 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
38,63 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
17,56 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.
61,05 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
52,68 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
52,05 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019.
62,13 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
46,34 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
56,33 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
84,69 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
8,37 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
22,10 EUR koja teče od 15. studeni 2022.
23,39 EUR koja teče od 15. veljača 2023.

7,06 EUR koja teče od 15. ožujak 2023.
17,19 EUR koja teče od 15. travanj 2023.
31,46 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
21,31 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
26,64 EUR koja teče od 15. srpanj 2023.
22,55 EUR koja teče od 15. kolovoz 2023.
19,97 EUR koja teče od 15. rujan 2023.
10,66 EUR koja teče od 15. veljača 2024.
15,98 EUR koja teče od 15. ožujak 2024.
4,30 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
7,37 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
19,97 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.
8,48 EUR koja teče od 15. kolovoz 2024.
32,79 EUR koja teče od 15. rujan 2024. do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

II/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.234,20 EUR, na račun punomoćnika tužiteljice odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. U tužbi predanoj ovom sudu dana 14. rujna 2023. godine tužiteljica navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu pomoćne radnice pri Klinici za ženske bolesti i porode, te ima prebivalište na adresi Glavice, Glavice 647 A, a koja je od mjesta rada, Split, Spinčićeva 1, udaljena 35,61 km. Tužiteljica ističe da ima pravo na isplatu razlike naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Navodi se da je odredbom članka 66.st.9.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020), te čl.65.st.11.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) propisano da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja do dolaska u mjesto rada do početka radnog

vremena zaposlenika te vrijeme čekanja do završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta. Odredbom iz čl.66.st.12.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020) koji se primjenjivao od 01.12.2017.g. do 30.04.2022.g., je propisano ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predodžbu ispisa elektroničke naplate cestarine - ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Odredbom iz čl.65.st.14.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuje od 01.05.2022.g. prethodno navedena naknada je povećana na iznos od 1,35 kuna po prijeđenom kilometru. Obzirom na radno vrijeme tužiteljice i raspored vožnje autobusne linije u konkretnom slučaju organizirani međumjesni prijevoz ne omogućava tužitelju svakodnevni redovit dolazak na posao i povratak s posla, slijedom čega tužitelj ima pravo na isplatu putnih troškova po prijeđenom kilometru. Ovo posebice iz razloga što tužitelj kada radi noću, vikendom ili praznikom uopće nema organiziran međumjesni prijevoz koji bi omogućavao dolazak ili odlazak s posla unutar vremena čekanja od 45 minuta. Ističe se da je prisiljen koristiti osobni automobil, te sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a da ima pravo na isplatu troškova prijevoza (za dolazak i povratak sa posla) prema prijeđenom kilometru. Navodi se da sve da tužiteljica nema pravo na naknadu troškova po prijeđenom kilometru da ista sukladno odredbama iz čl.66.st.13.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019 i 66/2020) i čl.65.st.16.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) u krajnjem slučaju ima pravo na isplatu tzv.kombiniranog prijevoza u visini mjesečne pokazne karte, te za dio udaljenosti od adrese prebivališta do stanice međumjesnog prijevoza u Sinju po prijeđenom kilometru. Tužiteljica napominje da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza prijevoza zbog pandemije COVID -19, slijedom čega tužitelj ima pravo na naknadu troškova prijevoza po prijeđenom kilometru za navedeno razdoblje. Navodi se da je tuženik pogrešno umanjivao naknadu troškova prijevoza. Ističe se da je odredbom članka 66.stavka 16.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te čl.65.st.21.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g. propisano da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, roditeljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao. Sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a troškovi naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru se mogu manjiti samo za određene dane i to kada tužitelj nije uzastopce u obvezi dolaziti na posao više od dva dana. Međutim, tuženik je protivno svim prethodno citiranim odredbama TKU-a, pogrešno obračunavao i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza. Radi navedenog, tužitelj ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a, smatrajući da prvenstveno ima pravo na isplatu naknade troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev podneskom od 07.04.2026.godine (list 93-95 spisa) tako da u konačnici na ime razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.07.2019.godine do 30.09.2024.godine u iznosu od 1.110,16 Eur-a.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu (list 14-16 spisa) istakao da u cijelosti osporava osnov i visinu predmetnog potraživanja. U podnesku od 19.12.2024.godine tuženik navodi da je četiri godine prije podnošenja tužbe uvažio tužiteljin zahtjev za zaštitu

prava te da je dana 04.10.2019.godine donio odluku kojom da istoj prizna i isplaćuje naknadu troškova prijevoza prema prijednim kilometrima na relaciji od Glavica-Glavice 647 A do Splita, Spinčičeva te da smatra da prema tumačenju KU-a poslodavac može umanjiti naknadu troškova prijevoza po osobnim automobilom prijednim kilometrima jer da radnik u dane kad nije došao na posao nije niti prešao kilometre osobnim automobilom.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom potvrde HAK-a (list 5-6, te 46 spisa); obračunske liste za isplatu plaće za kolovoz 2017 (list 7-8 spisa); odluke tuženika od 04.10.2019.godine (list 45-46 spisa); Tumačenja KU-a za državne službenike i namještenike (list 47 spisa); očitovanja Autobusnog kolodvora Split od 22.01.2025.godine sa dostavljenim rasporedom autobusnih linija (list 56-59 spisa); podataka o cijeni autobusnih karata tvrtke Litre Tours (list 64 spisa). Izveden je i dokaz saslušanjem tužiteljice Silvane Penić (list 69-70 spisa); evidencija rada i platnih lista (list 74 spisa); nalaza i mišljenja vještaka Ivana Buljan (list 79-84 spisa). Izveden je dokaz dopunskim vještačenjem vještaka Ivana Buljan na ročištu od 15.lipnja 2026.godine (list 99-100 spisa).

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan.

5. Predmet ovog spora je naknada razlike troškova prijevoza tužiteljici (dolaska na posao i odlaska sa posla) polazeći od mjesta prebivališta tužiteljice Glavice 647 a, 21230 Glavice do mjesta rada Spinčičeva 1, 21000 Split, a za utuženo razdoblje od 01.07.2019. godine do 30.09.2024.godine.

6. Među strankama nije sporna činjenica da je tužiteljica u utuženom razdoblju imala stalno prebivalište na adresi Glavice, Glavice 647, a koja činjenica proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice kao i da je mjesto prebivališta tužiteljice udaljeno od mjesta rada kod tuženika u Spinčičevoj 1, 35,61 km, dok je udaljenost mjesta prebivališta tužiteljice do stanice međumjesnog prijevoza 2,26 km, a koje činjenice nesporno proizlaze iz pregledanih potvrda HAK-a (list 5-6 spisa). Nije sporna ni činjenica da je tužiteljica zaposlena kod tuženika kao pomoćna radnica na Klinici za ženske bolesti i porode.

7. Ono što je sporno je da li tužiteljica u utuženom razdoblju od 01. srpnja 2017. do 30. rujna 2024. ima pravo na naknadu troškova prijevoza i u kojem iznosu, odnosno da li je tuženik tužiteljici u navedenom razdoblju na pravilan način obračunavao i plaćao navedene troškove prijevoza, te ukoliko tužiteljica ima pravo na naknadu troškova prijevoza da li je tuženik istoj navedeno trebao plaćati prema cijeni mjesečne pokazne karte ili po prijednom kilometru.

8. Temeljem odredbe članka 66.stavak 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenika ("NN" 128/17, 47/2018, 123/2019 i 66/2020- u daljnjem tekstu TKU-a), a koji je bio na snazi od 01.12.2017.godine do 30.04.2022.godine je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla (u daljnjem tekstu: naknada troškova prijevoza), pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Nadalje je propisano odredbom članka 66.stavka 8. navedenog TKU-a da pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla. Također je temeljem odredbe članka

66.stavka 9. navedenog TKU-a propisano da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta, a u slučaju potrebe za presjedanjem, vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza ne smije biti duže od 30 minuta. Temeljem odredbe članka 66.stavka 10. navedenog TKU-a je propisano da u slučaju postojanja organiziranog javnog prijevoza kojeg zaposlenik ne koristi, zaposlenik će ostvariti pravo na naknadu troškova prijevoza, koja će se za svaki pojedini mjesec isplaćivati u visini 1/12 cijene godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno u visini mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, ili pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Također je odredbom članka 66.stavka 11. navedenog TKU-a propisano da navedeno da ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijednom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predodžbu ispisa elektroničke naplate cestarine – ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Temeljem odredbe članka 66. stavka 16. navedenog TKU-a je propisano da se zaposleniku naknada troškova prijevoza isplaćuje najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, s time da se neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, roditeljskog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao, dok temeljem odredbe članka 66.stavka 17. TKU-a je propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Odredbama članka 65.stavka 1, 8., 9., 10., 11, TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 56/2022, 127/2022), a koji se primjenjuje počevši od 01.05.2022.godine je podjednako propisano kao i odredbama članka 66.stavka 8., 9.10. i 11 TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/2018, 123/2019 i 66/2020). Temeljem odredbe članka 65.stavka 14. TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 56/22, 127/22), a koji se primjenjuje od 01.05.2022.godine je propisano da ako je od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,35 kn po prijednom kilometru.

9. Iz pregledane odluke tuženika od 04.10.2019.godine (list 45-46 spisa) proizlazi da je tuženik ovom odlukom utvrdio da tužiteljica ima pravo na naknadu za trošak prijevoza za relaciju od adrese prebivališta u Glavicama, Glavice 647 A do mjesta rada u Splitu, Spinčićeva 1, te da se visina tih troškova prijevoza računa sukladno broju dolazaka na posao i kilometraži navedene relacije (35,90 km) na način da se za svaki prijedni kilometar isplaćuje 1,00 kn. Istaknuto je kako se tom odlukom stavlja van snage odluka o naknadi troškova prijevoza od 22.08.2018.godine te da se navedena odluka primjenjuje od 01.08.2018.godine. Upravo iz obrazloženja navedene tužnikove odluke proizlazi da je tužiteljica uložio žalbu na tužnikovu odluku o troškovima prijevoza od 22.08.2018.godine ističući da joj se plaća 1,00 kuna po kilometru obzirom da radi u turnusu te da organiziranim javnim prijevozom nije u mogućnosti zbog toga na vrijeme dolaziti na posao i vraćati se s posla na vrijeme, te je tuženik ovu žalbu tužiteljice prihvatio kao osnovanu.

10. Iz očitovanja Autobusnog kolodvora Split (list 56 spisa) proizlazi da trenutna cijena mjesečnog pokaza na relaciji Sinj-Split-Sinj iznosi 111,49 Eur-a, te da Autobusni kolodvor Split d.o.o. ne posjeduje tražene podatke o linijama na relaciji Glavice –Split-Glavice, Glavice-Sinj-Glavice, a da autobusni prijevoznici na relacijama kraćima od 40 km nisu dužni doći na autobusni kolodvor.

11. Tužiteljica u iskazu navodi da je zaposlena kod tuženika kao pomoćna radnica na Klinici za ženske bolesti i porode, te da radi u utuženom razdoblju u turnusu od 7:00-19:00 i od 19:00-7:00, a ako je potrebno da radi i jutarnju smjenu od 06:00-14:00 sati. Navodi da u cijelom utuženom razdoblju na posao i s posla putuje osobnim automobilom jer da nema autobusnih linija u pojedinim periodima dana pa da mora putovati na posao osobnim automobilom. Navodi da joj nije u potpunosti jasno na koji način tuženik plaća troškove prijevoza u utuženom razdoblju te da zna da joj tuženik ne plaća troškove prijevoza za dane kada ne dolazi na posao. Tužiteljica nadalje objašnjava iz kojeg razloga ne može koristiti autobusni prijevoz iz Glavica do mjesta rada iz razloga što ne postoji organizirani prijevoz od Glavica do autobusnog kolodvora Sinj, a autobus sa autobusnog kolodvora Sinj ujutro kreće u 6:00 sati, ali da bi ona morala osobnim automobilom doći iz Glavica do Autobusnog kolodvora Sinj te da bi ona u tom slučaju kasnila na posao, jer da bi do pazara u Splitu došla tek u 7:00, a u bolnicu da ne bi došla ni do 7:30 sati, a da vikendom prijevoz uopće ne postoji te da ne postoji ni adekvatan autobusni prijevoz kad ona radi u noćnoj smjeni, da ga nema vikendom prije 9:00 sati i da je pitanje da li će prijevoz uopće i doći. Također iz iskaza tužiteljice proizlazi da je prigovarala na visinu i način izračuna troškova prijevoza. U odnosu na činjenicu da li je ikad tuženiku dostavljala vozni red javnih prijevoznika ista je navela da nije to nikad slala jer da tuženik nije to od nje tražio. Istakla je da potražuje troškove prijevoza i za dane kad nije dolazila na posao, a kad na to ima pravo.

12. Ovaj sud je mišljenja da iz svih provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tuženik u utuženom razdoblju od 01.07.2019.godine 30.09.2024.godine pogrešno tužiteljici isplaćivao troškove prijevoza budući je navedeni prijevoz umjesto da ga plaća po prijeđenom kilometru plaćao u cijeni pojedinačne autobusne karte te da je uz to taj iznos neosnovano protivno onome što je propisano odredbama TKU-a za državne službenike i namještenike, a vezano za troškove prijevoza umanjivao za sve dane kad tužiteljica ne dolazi na posao. Naime, tuženik u konkretnom slučaju nije poštivao vlastitu odluku o troškovima prijevoza od 04.10.2019.godine (list 45-46 spisa) koju je donio i koja je u primjeni od 01.08.2018.godine, a kojom je po žalbi tužiteljice stavio van snage svoju prijašnju odluku o naknadi troškova prijevoza od 22.08.2018.godine budući je isti prihvatio kao osnovan zahtjev i stav tužiteljice u žalbi da ista zbog rada u turnusu bez obzira na postojanje organiziranog javnog prijevoza od mjesta stanovanja u Glavicama, Glavice 647 A pa do adrese mjesta rada u Splitu, Spinčićeva 1 ne može doći na vrijeme na posao ni vraćati se s posla. Iz dopune nalaza i mišljenja vještaka Ivana Buljan danog na ročištu od 15.06.2026.godine nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je vještak iz obračunskih listića plaće tužiteljice nedvojbeno utvrdio da tuženik unatoč što postoji navedena nova odluka tuženika od 04.10.2019.godine, a koja je u primjeni od 01.08.2018.godine je cijelo utuženo razdoblje tužiteljici plaćao troškove prijevoza u visini pojedinačne karte te joj je trošak prijevoza umanjivao za sve dane kad ista nije dolazila na posao. Iz očitovanja Autobusnog kolodvora Split (list 56 spisa) ovom sudu je razvidno da neovisno o

dostavljenim linijama autobusnog prijevoza iz kojih proizlazi da postoje radnim danom autobusne linije Prometa Sinj koje ujutro polaze u 05:00, 06:00 sati ujutro te vikendima u 6:00, kao i autobusna linije Litre tours koja također ima slične sate polaska da je navedeno u potpunosti irelevantno budući neovisno o dostavljenim linijama autobusnog prijevoza autobusni prijevoznici na relacijama kraćim od 40 km nisu dužni doći na autobusni kolodvor, a iz čega jasno proizlazi da navedeni autobusni prijevoz nije siguran, nije adekvatan iz razloga što navedene autobusne linije podliježu promjenama, a na relacijama kraćim od 40 km nisu niti dužne doći na autobusni kolodvor. Iz navedenog je razvidno da tužiteljica od mjesta prebivališta u Glavicama, Glavice 247 a do mjesta rada u Spinčičevoj 1, a prema potvrdi HAK-a se radi o udaljenosti od 35,61 km (dakle ispod 40 km) uopće nema adekvatan organizirani redoviti javni prijevoz s kojim bi mogla na vrijeme doći na posao i vratiti se s posla. U navedenom smislu ovaj sud u cijelosti poklanja vjeru iskazu tužiteljice jer je iskaz tužiteljice u skladu s navedenim očitovanjem Autobusnog kolodvora Split i dostavljenim podacima o autobusnim linijama, te onim što je utvrđeno i navedenom odlukom samog tuženika od 04.10.2019. Iz iskaza tužiteljice u tom smislu proizlazi da radi kod tuženika u turnusima s radnim vremenom od 7:00-19,00 i od 19,00-7,00, a po potrebi i u jutarnjoj smjeni od 06:00 do 14:00; da na posao dolazi osobnim automobilom, da od mjesta stanovanja u Glavicama do autobusnog kolodvora u Sinju nema uopće organizirani javni prijevoz, a od stanice međumjesnog prijevoza u Sinju do mjesta rada nema adekvatan organizirani javni prijevoz obzirom na njeno radno vrijeme u turnusu i jutarnjoj smjeni, te kad bi s tim prijevozom putovala do Splita morala bi krenuti autobusnom linijom sa autobusnog kolodvora u Sinju u 6:00 ujutro te bi u Splitu tek bila u 7:00, a dok bi sa pazara u Splitu dočekala gradski prijevoz na posao bi zakasnila jer bi došla u 7,30, a u noćnoj smjeni i vikendima iz iskaza iste proizlazi da uopće nema odgovarajući adekvatni javni prijevoz. Ove činjenice je tužiteljici priznao i sam tuženik, a radi čega je i donio odluku od 04.10.2019.godine za koju je naveo da se primjenjuje od 01.08.2018.godine i da tužiteljica ima pravo na troškove prijevoza po prijednom kilometru. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da tužiteljicu u utuženom razdoblju pripada naknada troškova prijevoza po prijednom kilometru sukladno odredbi članka 66.stavka 12. i 16. spomenutog TKU-a za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20, 56/22), a koje odredbe su u primjeni od 01.12.2017., te temeljem odredbe članka 65. stavka 14. i 21. TKU-a za državne službenike i namještenike u javnim službama ("NN" 56/22, 127/22, 58/23, 128/23), a koji je u primjeni od 01.svibnja 2022.godine, a imajući u vidu cjelokupno utuženo razdoblje. Također je potrebno istaći da tuženik sukladno onome što je propisano ne može umanjivati troškove prijevoza za sve dane kad tužiteljica ne dolazi na posao jer iz provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi da tužiteljicu na relaciji od mjesta njegovog prebivališta do mjesta rada pripadaju troškovi prijevoza po prijednom kilometru, a ne prema iznosu karte budući je tužiteljica bila primorana koristiti prijevoz osobnim automobilom jer nije imala adekvatan organizirani javni prijevoz s kojim može redovno na vrijeme doći na posao i vratiti se s posla, a odredbom članka 67.stavka 14. TKU-a ("NN" 141/2012, 14/2012, 150/13) i članka 66.stavka 14. TKU-a ("NN" br. 24/2017), te 66.st. 16. TKU-a ("NN" br. 128/17, 47/18, 123/19, 66/20) te čl. 65.st. 21. TKU-a ("NN" br. 56/22) je propisano da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, roditeljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kad zaposlenik više od dva dana uzastopno nije u obvezi dolaska na posao. Upravo je iz navedene odredbe razvidno da tuženik ne može umanjiti troškove prijevoza za sve dane kad tužiteljica ne dolazi na posao već samo za pojedine dane.

13. U svrhu utvrđenja visine predmetnog potraživanja izveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za računovodstvo, financije i bankarstvo Ivanu Buljanu (list 79-84 spisa).

14. Iz nalaza i mišljenja vještaka Ivana Buljana (list 79-84 spisa) proizlazi da je vještak sukladno nalogu ovog suda u predmetnom spisu izvršio izračun potraživanja vezano za troškove prijevoza, te je navedeno prikazao u Tablicama koje prileže vještvu. Vještak je u koloni 3 Tablice prikazao naknadu po km sukladno tužbenom zahtjevu, u koloni 4 prosjek udaljenosti km, u koloni 5 dvostruki umnožak naknade i prosjek udaljenosti, u koloni 6 prikaz odrađenih dolazaka/odlazaka prema evidenciji o radu, u koloni 7 – ukupan iznos po tužbenom zahtjevu, u koloni 8 isplaćeno prema obračunskim listićima, u koloni 9 pozitivnu razliku između tužbenog potraživanja i isplaćenog, te u koloni 10 razliku u Eur-ima. Zaključno vještak u nalazu i mišljenju navodi da je tužiteljici u razdoblju od kolovoza 2018. do rujna 2024. isplaćeno manje na ime troškova prijevoza 1.110,16 Eur-a, a sve kako je i prikazano u Tablici 1.

15. Tuženik je podneskom od 02.03.2026.godine (list 89 spisa) predložio vještaka Buljan pozvati na ročište radi odgovora na pitanje da li je tuženik tužiteljici isplaćivao trošak po prijeđenom kilometru, te radi odgovora na druga eventualna pitanja, te je u podnesku od 02.03.2026.godine prigovorio nalazu i mišljenju vještaka, dok tužiteljica nije imala primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka već je podneskom od 07.04.2026.godine uredila tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju na način da za utuženo razdoblje potražuje iznos od 1.110,16 Eur-a sa pripadajućom kamatom. Vještak je radi očitovanja na navedene prigovore tuženika pozvan na ročište od 15.06.2026.godine.

16. Iz usmene dopune nalaza i mišljenja vještaka Ivana Buljana na ročištu od 15.lipnja 2026.godine proizlazi da je vještak istakao da nije računao negativnu razliku u vještvu budući da isti nije imao takav nalog ovog suda niti protutužbu tuženika jer da sud u konkretnom slučaju nije definirao negativnu razliku, a u odnosu na pitanje da li je tuženik u utuženom periodu tužitelju isplaćivao troškove prijevoza po prijeđenim kilometrima ili u visini mjesečne pokazne karte vještak je istakao da je iz isplatnih listića razvidno da je trošak prijevoza u utuženom periodu tužiteljici isplaćivan u visini karte, a obračun vršen prema broju dolazaka odnosno odlazaka sa posla.

17. Navedeni nalaz i mišljenje vještaka Ivana Buljana kao i dopunu istog ovaj sud smatra vjerodostojnim i logičnim budući se isti zasniva na relevantnoj dokumentaciji dostavljenoj u predmetni spis i nalogu ovog suda. Vještak je ujedno dao relevantno očitovanje na sve prigovore tuženika na ročištu od 15. lipnja 2026.godine. Vještak u predmetnoj pravnoj stvari nije bio dužan utvrđivati negativnu razliku budući tuženik tijekom postupka nije niti isticao da bi prema tužitelju imao ikakva potraživanja niti je ta potraživanja specificirao niti je predlagao da vještak izvrši bilo kakvu varijantu izračuna posebno ne do zaključenja pripremnog ročišta, a uz to tuženik tijekom postupka nije postavio nikakav konkretni protutužbeni zahtjev iz kojeg bi bilo razvidno bilo kakvo njegovo potraživanje prema tuženiku u vidu eventualno preplaćenog iznosa niti je u tom smislu postavio konkretan prigovor radi prebijanja pa sud u navedenom smislu i nije imao o čemu vještaku davati nalog, pogotovo nalog za izračun negativne razlike. Na ovo pitanje se na isti način upravo izjasnio i sam vještak Ivan Buljan. Predmet ovog postupka je utvrđivanje da li postoji dugovanje tuženika prema tužiteljici s osnova

troškova prijevoza, a ne obrnuto budući tuženik nije ni isticao da bi tužiteljica s bilo kojeg osnova imala prema njemu dugovanje.

18. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja usvojen je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti, a kojim tužiteljica potražuje s osnova razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza po prijednom kilometru ukupan iznos od 1.110,16 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

19. Na dosuđeni ukupni iznos tužiteljici s osnova razlike manje isplaćenih troškova prijevoza, a prema prijednom kilometru iz nalaza i mišljenja vještaka Ivana Buljan budući je sud u predmetnom postupku iz provedenih dokaza utvrdio da tužiteljici isključivo za utuženo razdoblje iz navedenih razloga pripada razlika naknade neisplaćenih troškova prijevoza po prijednom kilometru, a uz iznosu od 1.110,16 EUR tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/23., u tekstu ZOO) koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa 15-og dana u idućem mjesecu do isplate (čl. 92. st. 3. ZR). Navedena zakonska zatezna kamata obračunava do 31.12.2022.godine sukladno odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 125/11, 78/2015), a od 01.01.2023.godine do isplate sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). Budući zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate na navedeni iznos glavnice potraživanja od 1.110,16 EUR izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

20. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u ovom postupku tuženik joj je sukladno odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a dužan naknaditi parnične troškove. U navedenom smislu tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 19.09.2024.godine u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 11.10.2024.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 23.12.2024.godine u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 09.01.2025.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 01.04.2025.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 29.09.2025.godine u iznosu od 75 bodova; trošak sastava podneska od 07.04.2026.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 24.04.2026.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu od 15.06.2026.godine u iznosu od 75 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 37,5 bodova, a što ukupno iznosi 787,5 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 1.575,00 Eur-a, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 393,75 Eur-a ukupno iznosi 1.968,75 Eur-a, te što uz trošak

vještačenja u iznosu od 265,45 Eur-a ukupno iznosi 2.234,20 Eur-a, a koji iznos je tuženik tužitelju dužan isplatiti na ime troškova ovog parničnog postupka zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

21. Tuženik je u podnesku od 23.04.2026. prigovarao djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva ističući da je tužiteljica prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom, podneskom od 19.09.2024. potraživala iznos od 1.332,00 Eur-a (list 29-30 spisa), a potom iznos od 1.110,16 Eur-a podneskom od 07.04.2026..godine (list 93-95 spisa). Međutim, iz postavljenog kondemnatornog tužbenog zahtjeva tužiteljice podneskom od 19.09.2024. je razvidno da tužiteljica prilikom podnošenja tužbe nije raspolagala cjelokupnom dokumentacijom, a zbog čega je u tom podnesku i navela da pridržava pravo precizirati tužbeni zahtjev nakon provedbe financijsko-knjigovodstvenog vještačenja. Ista je po nalogu suda postavila kondemnatorni zahtjev citiranim podneskom od 19.09.2024.godine potražujući iznos glavnice od ukupno 1.332,00 Eur-a s time da je u navedenom podnesku istakla da će specificirati tužbeni zahtjev nakon provođenja financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Iz svega navedenog je razvidno da tužiteljica u vrijeme podnošenja tužbe i uređenja tužbenog zahtjeva podneskom od 19.01.2024.godine nije raspolagala svim odlučnim činjenicama potrebnim za uređenje tužbenog zahtjeva (platnim podacima, evidencijama o radu i rasporedu), a kojima je raspolagao tuženik, te u tom smislu nije mogla konačno precizirati tužbeni zahtjev bez provedbe financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Tuženik je tek podneskom od 17.11.2025.godine dostavio obračune plaća i evidencije radnog vremena za utuženo razdoblje, te je vještak Ivan Buljan temeljem tih podataka izradio nalaz i mišljenje, a kojim se precizno utvrdio dug tuženika prema tužiteljici s osnova naknade troškova prijevoza. Tužiteljica je citiranim podneskom od 07.04.2026.godine specificirala tužbeni zahtjev odmah nakon provedenog vještačenja budući je tek nakon navedenog vještačenja bilo moguće objektivno procijeniti visinu tuženikovog dugovanja po navedenom osnovu. Prema gledištu Vrhovnog suda RH svako smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe prema članku 193. ZPP-a, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari te je za to uvijek potreban pristanak tuženika. Međutim, ovaj sud cijeni da se tuženik neosnovano protivi smanjenju tužbenog zahtjeva (djelomičnom povlačenju tužbe) budući je tužiteljica specificirala tužbeni zahtjev navedenim podneskom odmah nakon provedbe financijsko knjigovodstvenog vještačenja po Centru za vještačenja. Naime, budući je tužiteljica tek u trenutku kad je provedeno navedeno vještačenje mogla procijeniti visinu neplaćenih troškova prijevoza koji je pripadaju, te saznati sve odlučne činjenice vezano za visinu predmetnog potraživanja, nedopuštanje usklađenja tužbenog zahtjeva koje je uslijedilo odmah nakon provedenog vještačenja bi bilo nerazmjerno legitimnom cilju iz odredbe članka 190.stavka 1. ZPP-a. Naime, smanjenje tužbenog zahtjeva nakon provedenog financijskog vještačenja nije promijenilo identitet spora niti su iznesene ikakve nove činjenice u postupku. U navedenom smislu neosnovano je protivljenje tuženika smanjenju tužbenog zahtjeva, a radi čega je trebalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti u navedenom, zatraženom smanjenom iznosu od 1.110,16 Eur-a, a kako je odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

22. Tužiteljici je dosuđen parnični trošak kako je i potraživala na račun punomoćnice tužitelja budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove primitaka računajući i primitak parničnih troškova i to na račun punomoćnice i za nju osobno. U punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Martini Radić Šunjić (list 9 spisa) proizlazi da je isti izričito ovlastila istu na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastila da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužiteljice. Tužiteljica je i na ročištu od 29.09. 2025. potvrdila činjenicu da je ovlastila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da za nju može primiti troškove parničnog postupka putem svog računa kao i sve novčane primitke u predmetnoj pravnoj stvari, a čime se treba smatrati da je tužiteljica u navedenom smislu izdala specijalnu punomoć odvjetnici Martini Radić Šunjić za primitak navedenih troškova. Radi navedenog dosuđen je tužiteljici parnični trošak na račun njene punomoćnice, a kako je i odlučeno u točki II/ ove presude. U navedenom smislu su neosnovani prigovori tuženika iz podneska od 18.10.2024.godine vezano za isplatu parničnih troškova na račun punomoćnice tužiteljice.

U Splitu, 15. srpnja 2026.

SUDAC
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

- punomoćniku tužiteljice
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088a-cbbb8**

Kontrolni broj: **0d9f5-fcbb7-7faad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.